

Art. 216, 210, 359, 360 / 2004 26.

- ROMÂNIA -
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția contencios
Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR. _____ DOSAR NR. _____

Ședința publică din data de _____

PREȘEDINTE - _____ - președinte de secție
- judecător
- judecător

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursurilor declarate de pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR împotriva sentinței civile nr. _____ pronunțată de Tribunalul Brașov la data de _____ în dosarul nr. _____

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 13 iunie 2006, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțare pentru data de _____ și respectiv pentru azi, _____

CURTEA :

Asupra recursurilor declarate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Autoritatea Națională a Vămilelor, constată următoarele :

La data de 24 ianuarie 2006, reclamanta S.C. „
 S.R.L. SĂCELE a chemat în judecată pe
 pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
 BRAȘOV și DIRECȚIA REGIONALĂ A VĂMILOR BRAȘOV (prin
 precizarea de acțiune, solicitând instanței de judecată ca prin
 hotărârea ce se va pronunța să se admită acțiunea formulată și
 precizată și să se dispună anularea deciziilor nr. 330/24 noiembrie
 2005, nr. 284/24 noiembrie 2005, nr. 359/19 decembrie 2005 și nr.
 362/5 ianuarie 2006 emise de pârâta Direcția Generală a Finanțelor
 Publice Brașov, precum și anularea proceselor verbale nr.
 octombrie 2005, nr. septembrie 2005, nr.
 octombrie 2005 și nr. noiembrie
 2005, privind suma totală de reprezentând dobânzi și
 penalități, procese verbale întocmite de pârâta Direcția Regională
 Vamală Brașov și să se dispună restituirea sumei de mai sus către
 reclamantă.

Acțiunea reclamantei a făcut obiectul dosarului nr.
 al Tribunalului Brașov, în care instanța, în baza probelor
 administrate, a pronunțat sentința nr. din 21 februarie 2006,
 prin care a fost admisă acțiunea reclamantei și în consecință s-a
 dispus anularea deciziilor emise de pârâta 1 – D.G.F.P. Brașov, cu
 nr. de mai sus, și anularea proceselor verbale emise de pârâta 2 –
 Direcția Regională Vamală Brașov, cu nr. de mai sus.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut, în
 fapt și în drept, următoarele :

Prin deciziile nr. 330/24 noiembrie 2005, nr. 284/24
 noiembrie 2005, nr. 359/19 decembrie 2005 și nr. 362/5 ianuarie
 2006 emise de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov
 au fost respinse contestațiile formulate de reclamanta S.C.
 S.R.L. Săcele, împotriva proceselor – verbale
 nr. întocmite de
 Direcția Regională Vamală Brașov, prin care s-au stabilit în sarcina
 reclamantei dobânzi și penalități în sumă totală de
 respectiv dobânzi și penalități.

Pentru a emite aceste decizii intimata D.G.F.P. Braşov a avut în vedere starea de fapt şi de drept expusă în întâmpinări.

Instanţa a constatat că deciziile sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele considerente :

Obiectul controlului ulterior efectuat de intimata D.R.V. Braşov a constatat în verificarea operaţiunilor vamale de export în ţările din Uniunea Europeană a unor produse, în obţinerea cărora s-au utilizat materiale neoriginare, importate în regim suspensiv.

La data efectuării importului materialelor neoriginale au fost acordate preferinţe tarifare favorabile în baza Protocolului din 27 decembrie 2001 ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, referitoare la definirea noţiunii de „produse originare”.

Conform prevederilor Protocolului pentru mărfurile de origine română cu destinaţia export în ţările U.E., în obţinerea cărora s-au utilizat materialele neoriginale importate în regim suspensiv, taxele vamale garantate şi comisionul vamal garantat cu ocazia importului trebuie plătite, datoria vamală luând naştere la data efectuării exportului produselor compensatoare.

Procedând conform legi, organele vamale au calculat corect diferenţele de drepturi vamale reprezentând taxe vamale şi comisioane vamale, conform actelor constatatoare întocmit la datele respective, sume pe care reclamanta le-a achitat fără obiecţiuni la datele scadente, adică atunci când au fost solicitate de intimata D.R.V. Braşov.

Reclamanta contestă însă dobânzile şi penalităţile de întârziere calculate conform O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Obiecţiunile reclamantei sunt întemeiate deoarece, potrivit art. 164 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României, în caz de neachitare a datoriilor vamale la scadenţă, autoritatea vamală va folosi toate mijloacele de executare silită, încasând şi majorările de întârziere prevăzute de lege.

Or, în speţă, este necontestat faptul că reclamanta achitat taxele şi comisioanele vamale la data solicitării lor, deci la scadenţă, astfel că nu este cazul să se facă aplicarea dispoziţiilor art. 114 Cod procedură fiscală, în conformitate cu care, pentru neachitarea la

termenul scadent a obligațiilor de plată, se datorează după ac est termen dobânzi și penalități de întârziere.

Aceste dispoziții ar fi fost aplicabile în cazul în care reclamanta ar fi întârziat la plata diferențelor de taxe și comisioane, ceea ce nu s-a întâmplat.

În consecință, instanța a admis acțiunea reclamantei așa cum a fost formulată și precizată în scris, a anulat deciziile emise de intimata D.G.F.P. Brașov și procesele verbale întocmite de intimata D.R.V. Brașov care au făcut obiectul contestațiilor privind suma totală de - majorări și penalități și a obligat pe intimată la restituirea ei către reclamantă.

Împotriva acestei sentințe au formulat recurs ambele părți criticând-o pentru nelegalitate și solicitând admiterea recursurilor și respingerea acțiunii pe fond a reclamantei.

Prin recursul declarat de reclamanta D.G.F.P. Brașov, la data de 11 aprilie 2006, s-au adus următoarele critici sentinței recurate :

În mod greșit s-a pronunțat instanța de fond, admitând acțiunea reclamantei, deoarece nu i s-au indicat temeiurile de drept aplicabile.

S-a dat o interpretare greșită, eronată, fără să fi fost indicat vreun act normativ aplicabil speței.

S-a constatat în mod nelegal că dobânzile și penalitățile se plătesc numai în cazul neplății drepturilor vamale după comunicarea cuantumului lor și nu de la data exportului.

Instanța nu s-a pronunțat și nu a precizat data de la care au fost calculate acestea (data importului).

Instanța prin hotărârea dată a interpretat eronat noțiunea de scadență a plății impozitelor și taxelor reprezentând drepturi de import, considerând greșit ca fiind datorate de la data solicitării locale și nu de la data importului.

Deși în cauză sunt aplicabile prevederile art. 114 Cod procedură fiscală privind plata dobânzilor și penalităților de întârziere, instanța a greșit când a apreciat că nu sunt aplicabile în cauză aceste dispoziții.

Prin actele constatatoare încheiate de organul vamal, s-a stabilit diferențe de taxe vamale care au fost achitate de reclamantă.

Pentru materialele neoriginare importate în regim, vamal suspensiv datoria vamală se naște la data efectuării exportului produselor corespunzătoare, așa încât în mod corect s-au calculat diferențe de drepturi vamale, în suma contestată (conform art. 61 din Legea nr. 141/1997).

Accesoriile : dobânzile și penalitățile au fost calculate conform prevederilor art. 109 și 119 din O.G. nr. 92/2003, respectiv Codul de procedură fiscală, conform proceselor - verbal de calcul ale acestora, întocmite de organul vamal.

Față de prevederile legale ale art. 74, 75 și art.148 Cod vamal, recurenta a susținut că în mod corect s-au calculat dobânzi și penalități, care trebuiau recuperate de la reclamantă, în condițiile legii.

În concluzie, recurenta D.G.F.P. Brașov a susținut că față de criticile aduse mai sus, sentința nr. februarie 2006 a Tribunalului Brașov este nelegală și netemeinică și a solicitat modificarea acesteia în sensul respingerii acțiunii reclamantei și menținerea actelor atacate, ca fiind nelegale și netemeinice.

În drept, recurenta și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

Recursul fiind scutit de taxă de timbru.

Recurenta pârâtă Direcția Regională Vamală Brașov, prin recursul declarat în data de a adus următoarele critici sentinței nr. 1 februarie 2006 a Tribunalului Brașov:

Instanța de fond a reținut în mod eronat și a achiesat la punctul de vedere al reclamantei, în sensul că accesoriile s-ar datora de la data comunicării titlului de creanță.

Aceste susțineri nu se regăsesc în plan legal, ci reprezintă o excepție de drept comun, în sensul că, pentru diferențele de taxe și impozite, majorări de întârziere se datorează începând cu ziua următoare a scadenței impozitului taxei, pentru care s-a stabilit diferența până la data stingerii datoriei.

Conform prevederilor legale din Codul de procedură fiscală, art. 114, aceste obligații vamale – majorări și dobânzi – se datorează și se calculează retroactiv, începând cu data scadenței obligației vamale pentru care a fost stabilită diferența, iar instanța de

fond în mod greșit a apreciat că nu este cazul să se facă aplicarea prevederilor art. 114 Cod procedură fiscală.

Recurenta Direcția Regională Vamală Brașov a solicitat admiterea recursului, în temeiul art. 304 Cod procedură civilă, a Legii nr. 141/1997, a O.G. nr. 9/2003 în sensul respingerii acțiunii reclamantei.

În recurs nu s-au administrat probe.

Intimata reclamantă S.C.

S.R.L. Săcele a formulat **Întâmpinare** la recursurile formulate de cele două părâte, filele 13 – 14 dosar, solicitând respingerea recursurilor ca nefondate și menținerea hotărârii atacate ca legală și temeinică.

Curtea, examinând actele și lucrările dosarului, sentința civilă recurată nr. februarie 2006, raportat la motivele de recurs invocate de părătele D.G.F.P. Brașov și D.R.V. Brașov, **constată ambele recursuri ca fiind nefondate.**

Astfel, față de actele depuse în probațiune de părți și față de întreg probatoriul administrat în cauză, se reține că în mod corect a apreciat instanța de fond situația de fapt și de drept dedusă judecății soluționând în mod corect și legal cauza, chiar dacă considerentele de fapt și de drept sunt mai sumare, așa încât prin prezenta se va completa motivarea de la fond.

I. Referitor la criticile aduse prin recursul D.G.F.P. Brașov, se rețin următoarele :

Intr-adevăr, în cauză, reclamanta nu a beneficiat în mod legal de regimul preferențial și se impunea recalcularea diferențelor de taxe vamale, taxe pe care reclamanta le-a și achitat imediat ce a primit actul constatator și chiar a achitat și accesoriile calculate, în sumă totală

Faptul că nu beneficia de scutirea acordată la vamă, nu a fost culpa reclamantei, ci a personalului vamal care i-a stabilit inițial cuantumul taxelor vamale raportat la bunurile importate și la prevederile Codului vamal – art. 74.

Împrejurarea că la controlul ulterior, conform art. 61 alin. 1 și 2 din Legea nr. 141/1997, s-au constatat prin actele încheiate de părăta 2 – Direcția Regională Vamală Brașov, diferențe de taxe vamale, nici acest lucru nu-i poate fi imputat reclamantei.

Dimpotrivă, potrivit actelor de la dosar rezultă buna credință, prin efectuarea plății integrale a diferențelor vamale și accesoriilor (dobânzi și penalități) stabilite prin procesele verbale cu nr. prezentate în acțiune și depuse la dosar și prin actele constatatoare, comunicate reclamante, așa încât nici sub aspectul întârzierii diferențelor de taxe vamale nu i se poate imputa nimic reclamantei.

Este adevărat că, datoria vamală, conform legii, pentru materialele neoriginare importate, se naște de la data efectuării exportului produselor compensatoare dar, în ce privește data de la care încep să curgă dobânzile și penalitățile aceasta diferă, fiind de la data luării la cunoștință de către debitorul obligației vamale, adică de la data comunicării actului constatator a obligației și a cuantumului ei.

Din verificarea actelor constatatoare și a proceselor verbale încheiate de organul vamal rezultă că nu poate obligațiile au fost calculate pentru perioada octombrie 2004, ci mare parte din dobânzi și penalități au fost calculate și pentru perioade anterioare, încă din anii 2001 - 2002, 2003, și 2004 inclusiv anul 2005, până la 25 octombrie 2005, iar actele constatatoare fiind încheiate în 29 octombrie - 31 octombrie 2005, lucru ce rezultă din înscrisul de la fila 151, 130, 237 (centralizator) raportat la celelalte file (f.15 - 357) dosar fond și raportat la somația de plată.

Întrucât prin prevederile Codului fiscal până la modificarea din aprilie 2004, dispozițiile cu privire la calculul dobânzilor și penalităților îi erau favorabile reclamantei pentru unele mărfuri importate până în aprilie 2004, iar din actele dosarului acestea au o pondere mare, așa încât în lipsa unei expertize detaliate și vaste privind perioadele supuse controlului ulterior, instanța de recurs nu poate stabili cu certitudine care anume dintre obligațiile vamale stabilite ca accesorii sunt într-adevăr datorate și care nu sunt, deoarece doar pentru mărfurile importate după modificarea Codului de procedură fiscală se pot calcula dobânzi, de la data importului, iar penalitățile de întârziere se pot calcula de la data comunicării actului constatator și cuantumul stabilit de organul de control vamal în condițiile art. 114 Cod procedură fiscală.

Faptul că nu s-a solicitat de nici o parte o expertiză și că s-au avut în vedere doar înscrisurile depuse, nu-i poate fi imputabilă

reclamantei mai ales dat fiind faptul că suma a fost plătită, imediat neputându-se stabili cu certitudine data de la care s-au calculat penalitățile și în ce quantum, și de ce unele dobânzi au fost calculate în procent de 0,06 %, iar altele în procent de 0,05 %.

De fapt, cea care trebuie să precizeze data de la care s-au calculat efectiv accesoriile nu este instanța, nici reclamanta, ci pârâta 2, emitenta actelor contestate a proceselor - verbale și actele constatatoare.

În aceste condiții, apare, față de actele dosarului, că scadența plății a fost calculată ca fiind termenul de 7 zile de la comunicarea actului constatator și al procesului verbal al cuantumului diferenței de taxă vamală nu și pentru dobânzi și pentru penalități.

Dobânzile având un alt regim, decât penalitățile trebuiau calculate defalcat de intimata pârâtă prin actul constatator și prin procese verbale și nu în bloc.

Termenul de scadență a fost respectat de reclamantă după comunicarea actului contestator și ca atare nu datora majorări de întârziere deoarece conform art. 114 din O.G. nr. 92/2003 ele sunt datorate, „doar când nu se achită obligația de plată la termenul de scadență de către debitor și se calculează după acest termen”.

Față de toate criticile aduse de recurenta de mai sus și față de actele dosarului, precum și față de cele mai sus arătate, instanța apreciază că nu sunt întemeiate aceste critici și nu sunt legale, sens în care vor fi înlăturate, nefiind incidente prevederile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

II. În ce privește recursul declarat de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov și criticile aduse de aceasta, se constată următoarele :

Așa cum s-a arătat mai sus, reclamanta intimată a făcut dovada achitării în termen a diferențelor de taxe vamale și chiar a accesoriilor, iar calculul lor se face având în vedere depășirea scadenței însă după și de la data comunicării titlului de creanță.

Dacă s-ar interpreta altfel, cu privire la accesorii, se pune problema când și în ce bază ar cunoaște debitorul ce sumă trebuie să plătească.

Evident, debitorul va cunoaște acest lucru doar de la data comunicării titlului de creanță.

Mai mult, majorările se datorează ca și sancțiuni, pentru neplata la termenul de 7 zile de la comunicarea a actului constatator, ceea ce în cauză nu este valabil, dar dobânzile sunt datorate de drept de la data scadenței, însă în cauză nu este culpa reclamantei.

Nefiind făcute distincții prin actele contestate, pentru ce perioadă s-a calculat dobânda și pentru care datora sau nu, majorări, ele fiind calculate în bloc pentru această perioadă, instanța apreciază că au fost calculate în mod greșit, nedatorat accesoriile, sens în care și criticile aduse în recurs de această pârâtă vor fi înlăturate ca neîntemeiate și nelegale.

În mod corect instanța de fond a apreciat că în cauză nu sunt aplicabile prevederile art. 114 din Codul de procedură fiscală, raportat la actele dosarului și față de buna credință a intimătei reclamante, care a achitat și taxele vamale și accesoriile, deși nu erau datorate acestea din urmă în cuantumul stabilit de organele de control.

Față de cele mai sus arătate, rezultă că soluția instanței de fond este corectă și corespunde probelor de la dosar.

În acest sens se reține ca justificată și legală apărarea formulată de intimata reclamantă atât prin întâmpinare cât și prin concluziile scrise depuse la dosar în recurs, cât și în dosarul de fond, prin acțiunea formulată.

În ce privește recursurile declarate de pârâte, acestea urmează a fi respinse și conform art. 312 Cod procedură civilă se va menține sentința nr. [] a Tribunalului Brașov, ca fiind legală și temeinică, atât cu privire la anularea actelor emise de pârâte, cât și cu privire la restituirea sumei în valoare de []

**Pentru aceste motive,
În numele LEGII,
D E C I D E :**

**Respinge recursurile declarate de recurentele – pârâte
Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Autoritatea
Națională a Vămilelor București împotriva sentinței nr. [] din 21
februarie 2006 a Tribunalului Brașov – Secția comercială și de
contencios administrativ și fiscal.**

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi,

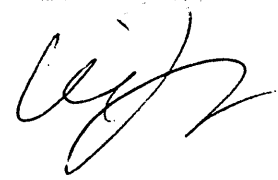
PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

pt. ... lăta în
concediul semnăază
VICEPREȘEDINTE INSTANȚĂ,
Blănița Popescu

JUDECĂTOR,

Grefier,

Red. M.F. - 04.07.2006

Dact. - 01.08.2006 - 2 ex.

